

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15CoP/30/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8724202203
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morozová Nemcová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8724202203.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a členov senátu JUDr. Ingrid Kalinákovej a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: Z. O., nar. XX.XX.XXX3 a W. O., nar. XX.XX.XXXX, zastúpených opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny A., obe deti trvale bytom A., A. XXXX/XX, XXX XX A., deti rodičov matky H. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., A. XXXX/XX, XXX XX A., právne zastúpenej: JUDr. Martinou Čelkovou, advokátkou so sídlom Humenné, Štefánikova 22, 066 01 Humenné a otca O. Z. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXXX/XX, XXX XX A., H. Č. N. B., M., A. F., právne zastúpeného AK JUDr. Tibor Bašista, advokát so sídlom v Poprade, Štefánikova 8, 058 01 Poprad, v konaní začatom na návrh matky, o úpravu rodičovských práv a povinností k mal. deťom, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č. k. 14P/89/2024-192 zo dňa 21.01.2025, takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok vo výrokoch II., III., IV., V. a VI.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Matka maloletých detí návrhom z 24.05.2024 žiadala zveriť maloleté deti do jej osobnej starostlivosti, otca zaviazat' výživným vo výške 250,- eur mesačne na každé maloleté dieťa a zároveň rozhodnúť o tom, že otec nie je oprávnený sýkať sa s maloletými deťmi do právoplatného skončenia trestnej veci. Zároveň žiadala vysloviť, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, a taktiež týmto návrhom žiadala vydat' neodkladné oparenie, ktorým by súd uložil odporcovi zákaz približovať sa k jej osobe, ako aj k osobe maloletých detí a nevstupovať do bytu. Uznesením 14P/89/2024-16 dňa 24.05.2024 súd prvej inštancie vylúčil návrh na vydanie neodkladného opatrenia na samostatné konanie.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Poprad ako súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom pod č. k. 14P/89/2024-192 dňa 21.01.2025 tak, že

I. Z v e r u j e maloleté deti: mal. Z. O., nar. XX.X.XXXX a mal. W. O., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok.

II. Z a v ä z u j e otca prispievať na výživu mal. Z. O., nar. XX.X.XXXX sumou 180,- eur mesačne a na mal. W. O., nar. XX.XX.XXXX 120,- eur mesačne počnúc dňom 14.5.2024, ktoré je otec povinný platiť do rúk matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

III. Z a p o č í t a v a otcovi sumu 120,- eur na mal. Z. O., nar. XX.X.XXXX a sumu 120,- eur na mal. W. O., nar. XX.XX.XXXX, u oboch za obdobie od 14.5.2024 do 31.1.2025.

IV. Nedoplatok na výživnom za obdobie od 14.5.2024 do 31.1.2025, činí u mal. Z. O. sumu 1 418,70 eur a u mal. W. O. sumu 905,80 eur, spolu 2 324,50 eur, ktorý z a v ä z u j e otca zaplatiť do rúk matky v lehote do 30.6.2025.

V. V prevyšujúcej časti návrh matky z a m i e t a.

VI. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

3. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol o tom, že zveruje maloleté deti Z. a W. O. do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať a zároveň spravovať ich majetok. Zároveň rozhodol o prispievaní na výživu zo strany otca na maloleté deti, a to vo výške 180,- eur na staršieho Z. a na mladšieho W. 120,- eur mesačne. Rozhodol aj o dlžnom výživnom a v prevyšujúcej časti návrh matky zamietol. Zároveň citoval príslušne ustanovenia Zákona o rodine, konkrétne § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1 a § 44 Civilného mimosporového poriadku ako aj § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého rozhodol o trovách konania. Zároveň citoval Čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa a čl. 5 Zákona o rodine.

4. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že majetkové pomery bolo potrebné posudzovať komplexne. Zahŕňajú jednak majetok povinného, ako aj objektívnu kategóriu a jednak jeho životný štandard. Ďalej pri určovaní výživného súd prvej inštancie použil ako pomôcku tabuľky vydané Ministerstvom spravodlivosti SR pre určenie výživného.

Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že rodičia maloletých detí spolu nežijú od 14.05.2024, pričom výchovu a výživu zabezpečuje maloletým výhradne matka. Pri určení výživného vychádzal súd z citovaných zásad pre stanovenie výživného ako aj zo skutočného stavu veci, ktorý v rámci dokazovania zistil. Na súde prvej inštancie sa vedie rozvodové konanie pod č. k. 14P/64/2024. Čo sa týka príjmov matka je SZČO, pričom podľa daňového priznania za rok 2023 zdaniteľné príjmy z podnikania činili 65.109,52 eur, výdavky 78.027,64 eur, na poistnom zaplatila 2.649,17 eur. Otec je nezamestnaný bez nároku na hmotnú dávku, žije v A. republike, avšak naposledy pracoval od 01.06.2024 do 30.09.2024 sezónne ako čašník v H. s príjmom 1.200,- eur mesačne v čistom. Spolu vlastní tri osobné vozidlá a motorku. Od 14.05.2024 otec maloletých detí doposiaľ uhradil 240,- eur na výživnom.

Súd prvej inštancie vychádzajúc z potrieb maloletých a s prihliadnutím na zvýšené výdaje u maloletého Z. z dôvodu nutnej potreby zabezpečovať jeho doučovanie, zaviazal otca na úhradu výživného tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku, pričom vychádzal z potencionalných možností otca a jeho posledného zárobku 1.200,- eur mesačne, ktorý dosahoval v roku 2024. Súhlasným vyhlásením rodičov bolo preukázané, že rodičia spolu nežijú od 14.05.2024 ako aj to, že otec za obdobie od 14.05.2024 do 31.01.2025 zaplatil na výživu Z. 120,- eur a na výživu W. 120,- eur. Súd prvej inštancie zároveň poukázal na výpočet sumy splatného výživného ako aj nedoplatku na výživnom, ktorý určil výrokom IV. O trovách konania ako už súd uviedol rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

III. Odvolanie matky a vyjadrenie účastníkov konania

5. Matka podala odvolanie, ktorým napadla výroky rozsudku II., III., IV., V. a VI. podľa § 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/, h/ CSP a navrhla odvolaciemu súdu zmeniť rozsudok podľa § 388 CSP a vyhovieť žalobe. Argumentovala v odvolaní tým, že súd prvej inštancie nevykonal navrhované dôkazy a z vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym právnym záverom a v konaní došlo k procesnej vade, na základe ktorého si účastník konania, teda odvolateľka nemohla uplatniť svoje práva. Súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom jej znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

6. Podľa odvolateľky súd nezaprotokoloval skutočnosti, ktoré odzneli počas pojednávania a nebral do úvahy možnosti a schopnosti otca ako aj skutočnosť, že príjem otca podľa listinných dôkazov bol

preukázaný vo výške 2.200,- eur v čistom. Súd rozsudkom zrušil rozhodnutie krajského súdu o zákaze približovania sa otca, čo bolo v rozpore so samotným rozhodnutím krajského súdu, navrhovateľka poukázala na to, že podala návrh na rozvod. Manžel dňa 14.05.2024 pred súdom uviedol, že mu nejde o deti, ale že nebude poskytovať žiadne finančné prostriedky do budúcnosti na ne a bude predlžovať samotné konanie. V konaní pod č. k. 14P/89/2024 podala návrh na úpravu práv a povinností k maloletým deťom, poukázala zároveň na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, ktorým potvrdil uznesenie Okresného súdu Poprad, č. k. 18C/50/2024 z 24.05.2024. Doteraz vydané rozhodnutia sú opatrenia na ochranu maloletých detí, pričom je na mieste dôvodná obava z týrania maloletých detí zo strany otca po skončení neodkladného opatrenia zo dňa 24.11.2024. Konanie o rozvode bolo odročené na neurčito. Matka zastáva názor, že základnou podmienkou správneho určenia výživného je vyhodnotenie nákladov na dieťa, tak aby vystihovalo potreby dieťaťa ku dňu vyhlásenia rozsudku, pričom matka namieta, že súd v bode 8 rozsudku ustálil nesprávne svoj názor. Ďalej namieta bod 25. rozsudku, pričom otec je nezamestnaný, avšak tento jeho príjem je podľa ňou zistených skutočností 2.200,- eur v čistom. Výživné má podľa nej prednosť pred ostatnými výdavkami a bolo potrebné s poukazom na § 75 ods. 1 Zákona o rodine vyhodnotiť schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Ďalej argumentovala tým, že rozsah vyživovacej povinnosti k maloletým deťom je upravený na základe všeobecných kritérií, ktoré sa uplatňujú pri všetkých druhoch vyživovacej povinnosti. Matka namietala, že súd pri určovaní vyživovacej povinnosti povinného sa nezaoberal odôvodnenými potrebami maloletých ako aj zárobkovými a majetkovými pomermi a možnosťami a schopnosťami otca. Na základe tohto navrhuje, aby súd zmenil podľa § 388 CSP rozsudok a žalobe vyhovel alebo vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

7. K podanému odvolaniu sa vyjadril kolízny opatrovník vyjadrením z 24.02.2025, ktorý poukázal na svoje písomné a ústne vyhlásenia k veci, pričom argumentoval tým, že v priebehu konania o úpravu práv a povinnosti sa vyjadril vzhľadom k tomu, že rodičia nežijú v spoločnej domácnosti je potrebné, aby boli upravené rodičovské práva a povinnosti a zároveň rozhodnuté o výživnom. Matka v rámci súdneho pojednávania uviedla skutočnosti, ktoré sú obsahom rozsudku, ako aj vyjadrenia otca a kolízneho opatrovníka. Dáva do pozornosti, že výživné má prednostný charakter pred inými výdavkami rodiča. Zároveň poukazuje na to, že základnou podmienkou určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vyhodnotenie nákladov na pokrytie odôvodnených potrieb maloletých detí. Zdôraznil, že každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojich detí a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich vlastných potrieb, pričom zákon nerozlišuje či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča alebo potreby iné, s poukazom na tieto skutočnosti ponecháva rozhodnutie na zvážení odvolacieho súdu.

8. K odvolaniu matky sa vyjadril otec maloletých detí podaním zo dňa 08.03.2024. Argumentoval tým, že v konaní vedenom na súde prvej inštancie sa súd vysporiadal v plnom rozsahu so všetkými skutočnosťami, a preto sa s týmto rozhodnutím stotožnil. Napadnutý rozsudok je dostatočne odôvodnený, presvedčivý, odporca má za to, že odvolanie podané navrhovateľkou je nedôvodné, pričom uviedla, že namieta nesprávny postup súdu, ktorý v čase rozhodovania pri zisťovaní skutočného stavu veci nepostupoval dôsledne, aby mohol prijať spoľahlivý záver. Tvrdenia navrhovateľky sú vykonštruované, nezakladajú sa na pravde, súd pri zisťovaní skutkového stavu postupoval v súlade so zákonom, vykonal všetky relevantné dôkazy a prihliadol na reálne možnosti a schopnosti odporcu. Jej argumentácia o preukázanom príjme odporcu vo výške 2.200,- netto je zavádzajúca, keďže vychádza z obdobia, keď odporca ešte pracoval u nej v bistre a zároveň sezónne dochádzal do H.. Aktuálne však odporca nemá stabilný príjem, nachádza sa v úplne inej životnej situácii a snaží sa o jej konsolidáciu. Navrhovateľka preto nesprávne prezentuje situáciu tak, aby vyvolala dojem, že odporca má rovnaké príjmové možnosti ako v minulosti, čo nie je pravda. Zároveň poukazuje odporca na príjem povinného rodiča za obdobie posledných 12 mesiacov, v predmetnom odvolaní sa ďalej navrhovateľka odvoláva na to, že podala návrh na rozvod, kde bolo konanie prerušené na neurčito. Zároveň odporca poukázal na skutočnosti, ktoré sú jasné z prebiehajúceho konania pred súdom prvej inštancie, pričom na zdôraznenie, že jeho násilné správanie, ktoré navrhovateľka pripisuje jemu je v skutočnosti prítomné zo strany navrhovateľky voči maloletým synom ako aj zo strany jej rodinného príslušníka. Túto skutočnosť preukazuje aj komunikácia so synom, ktorý počas trvania neodkladného opatrenia zasielal správy s otázkou, či ho môže matka alebo babka biť, čo vyvoláva dôvodnú obavu o vhodnosti výchovného prostredia maloletých synov. Súd správne započítal sumy 240,- eur na obidve deti, ktoré zaplatil od 14.05.2024 a ďalej argumentoval tým, že o výške vyživovacej povinnosti podľa neho rozhodol súd prvej inštancie správne v súlade s vykonanými dôkazmi. Odporca týmto vyjadril svoj nesúhlas s námietkami

navrhovateľky voči rozhodnutiu súdu o určení výživného a uviedol, že postupoval súd prvej inštancie v súlade so zákonom, pričom navrhovateľka namieta, že pri určení výživného vychádzal len z príjmu odporcu a údaje nebral do úvahy ďalšie zákonom stanovené kritéria. Podľa odporcu vzal súd prvej inštancie všetky skutočnosti, ktoré boli známe a bral v prvom rade príjem, ktorý mal za posledné mesiace po odchode z domácnosti z príjmu ako čašník v H.. Odporca namietal, že spoluvlastníctvo nehnuteľnosti samo o sebe neznamená, že z nej má príjem, nie je preto možné automaticky predpokladať, že táto skutočnosť odôvodňuje výšku vyživovacej povinnosti. Práve naopak ide o pasívny majetok, ktorý nemá vplyv na jeho aktuálnu platobnú schopnosť. Nehnuteľnosť, ktorá sa nachádza v A., kde v súčasnosti býva navrhovateľka so synmi je jej predaj nereálny.

9. Poukaz na prebiehajúce trestné konanie proti odporcovi pre týranie blízkej osoby, je zavádzajúci, nakoľko odporca od mája 2024 je v postavení podozrivého a do dnešného dňa, teda do 08.03.2025 mu nebolo vznesené žiadne obvinenie. Požiadavka nároku na náhradu trov konania, navrhovateľkou pre svojho právneho zástupcu nie je namieste, v tomto konaní ide o vec maloletých detí, kde sú trovy konania voči rodičom vylúčené. Vo svojom odvolaní opakovane uvádza tie isté skutočnosti, čím zbytočne rozširuje obsah podania bez uvedenia nových relevantných argumentov. S ohľadom na uvedené skutočnosti odporca navrhuje aby odvolací súd napadnutý rozsudok v plnom rozsahu potvrdil ako vecne a právne správny a odvolanie navrhovateľky na zmenu rozsudku alebo jeho vrátenie súdu prvej inštancie na nové prejednanie zamietol v celom rozsahu.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

10. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd po zistení, že odvolanie bolo podané včas v zmysle ustanovenia § 362 CSP oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané s poukazom na ustanovenie § 359 CSP, proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa s poukazom na ustanovenie § 355 ods. 1 CSP, po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti v súlade s § 127 a § 363 CSP, a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom s poukazom na ustanovenie § 65 CMP a dôvodmi odvolania s poukazom na ustanovenie § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 329 ods. 1 CSP, keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuly súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuly a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie v jeho napadnutých výrokoch II., III., IV., V. a VI. podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP.

11. Odvolací súd sa v napadnutých výrokoch stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, pretože jeho argumentácia v týchto častiach rozsudku bola vecne správna, objektívna a presvedčivá. Má za to, že dôvody, ktoré uviedla odvolateľka v odvolaní ohľadom zmeny napadnutého rozsudku ako aj zmeny úpravy rodičovských práv a povinností ako aj výživného a samotného styku otca s maloletými deťmi sa týmto zaoberal v dostatočnej miere súd prvej inštancie, preto rozsudok, odvolací súd v celom rozsahu potvrdil. Uvedené dôvody, ktoré uviedla odvolateľka v odvolaní vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, keď presne poukázal na dôvody rozhodnutia, čo sa týka zverenia detí do osobnej starostlivosti, ako aj určenia výživného, dlžného výživného, aj samotných trov konania. Čo sa týka styku otca s maloletými deťmi súd sa touto problematikou v odôvodnení svojho rozhodnutia nezaoberal a ani vo výroku rozhodnutia styk neurčil.

12. Odvolací súd preto preberá súdom prvej inštancie zistený skutočný stav veci, čo sa týka samotného konania pred súdom prvej inštancie, pričom v napadnutých výrokoch II., III., IV., V. a VI. rozsudku nenašiel dôvod, prečo by sa mal odchýliť od záverov súdu prvej inštancie, a preto napadnutý rozsudok považuje v týchto častiach za vecne správny, na základe čoho ho potvrdil a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia pridáva uvedené argumenty.

13. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, pričom predmetom prieskumu s poukazom na obsah preskúmaného rozhodnutia boli argumenty predostreté odvolateľkou v odvolacom konaní a bolo potrebné v prvom rade zo strany odvolacieho súdu posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky za daných skutkových okolností na zmenu rozsahu vydaného rozhodnutia, resp. na jeho zrušenie a vrátenie súdu prvej inštancie.

14. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie podrobne zistil skutočný stav veci, ako aj všetky skutočnosti, ktoré boli súdom prvej inštancie v konaní podkladmi k tomu, aby vydal napadnutý rozsudok ohľadom úpravy práv a povinností rodičov k maloletým synom Z. a W. O.. Zároveň bolo povinnosťou súdu prvej inštancie na základe podaného návrhu matky určiť aj príslušné mesačné výživné na obidvoch synov, z dôvodu, že od 14.05.2024 rodičia maloletých detí nežijú v spoločnej domácnosti a o výchovu a výživu maloletých detí sa výlučne stará matka.

Ako vyplýva z vykonaného dokazovania v neposlednej miere z posledných správ kolízneho opatrovníka, rodičia maloletých detí nežijú v spoločnej domácnosti, a preto bolo potrebné rozhodnúť o úprave práv a povinností s dôrazom na určenie výživného, pričom aj kolízny opatrovník argumentoval tým, že uvedenú skutočnosť vzhľadom na jeho vyjadrenia, tak písomné ako aj na pojednávaní ponecháva na rozhodnutie súdu prvej inštancie a na základe odvolania, ku ktorému sa vyjadril ponecháva na rozhodnutie odvolacieho súdu.

Z vyjadrenia matky v odvolaní a z dôvodov odvolania vyplýva, že otec v rozpore so zákonom správal voči nej ako aj voči maloletým deťom, pričom sa vedie trestné konanie pre trestný čin týrania blízkej osoby. Doposiaľ nebolo v trestnej veci rozhodnuté ani nebolo vznesené obvinenie otcovi maloletých detí. Ako vyplýva z obsahu vykonaného dokazovania otec maloletých detí sa t. č. nachádza v A., kde je bez pracovného pomeru a na každé maloleté deti doposiaľ prispel iba sumou 120,- eur dňa 14.05.2024. Okrem tohto výživného do dňa rozhodnutia súdu prvej inštancie iné výživné neuhradil.

15. V súlade s postupom súdu prvej inštancie pri vyhodnotení potencionálneho príjmu otca ako aj všetkých odôvodnených potrieb maloletých detí, správne určil súd prvej inštancie výkonom II výšku mesačného výživného na maloletého Z., ktorý v čase rozhodovania mal 12 rokov a na maloletého W., ktorý mal v čase rozhodovania 10 rokov, a to vo výške výživného na Z. 180,- eur na W. 120,- eur mesačne. Uvedená suma je aj v súlade s pomocnými tabuľkami Ministerstva spravodlivosti SR, ktoré slúžia ako pomôcka pri určovaní výživného pod názvom Metodika na určovanie výživného. Uvedené tabuľky nie sú prvoradým regulátorom na určenie výživného, avšak sú dôležitou pomôckou pri určovaní výživného.

16. Správne súd prvej inštancie argumentoval v konaní tým, že v prvom rade je potrebné vyhodnotiť majetkové pomery, ktoré je potrebné posudzovať komplexne a tieto zahŕňajú jednak majetok povinného, ako aj objektívnu kategóriu a jeho životný štandard. Pri uplatnení princípu potencionality príjmu však súd neprihliada len na skutočné príjmy povinného, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jeho potencionálnych príjmov, to znamená z príjmov, ktoré povinný mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zameranie, ako aj výsledky dopytu na trhu práce. Uvedený princíp sa uplatňuje aj vtedy, keď povinný svojim konaním berie na seba neprimerané majetkové riziká, čo v danom prípade nebolo preukázané. Súd prvej inštancie bezpochyby vychádzal z posledného príjmu, ktorý otec maloletých detí dosahoval v čase od 01.06.2024 do 30.09.2024, kedy pracoval sezónne ako čašník v H. s príjmom 1.200,- eur v čistom.

17. Samotné určenie výživného zo strany otca voči maloletým deťom, o ktorom rozhodol súd prvej inštancie aj podľa odvolacieho súdu sa javí ako dočasné riešenie, nakoľko pod č. k. 14P/64/2024 sa vedie konanie na súde prvej inštancie o rozvoze, kde bude rozhodnuté o výške mesačného výživného na maloleté deti na čas po rozvoze. Uvedené rozhodnutie súdu prvej inštancie preto považuje odvolací súd ako už uviedol za dočasné, nakoľko ide o určenie výživného na čas do rozvodu manželov.

18. S poukazom na rozhodnutie súdu prvej inštancie odvolací súd dospel k záveru, že nie je potrebné, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie menil, resp. zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

19. V danom prípade odvolací súd obracia svoju pozornosť na čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, pričom záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

20. Odvolací súd zároveň tak ako to argumentoval aj súd prvej inštancie v predmetnom rozhodnutí poukázal na obsah čl. 5 Zákona o rodine v znení neskorších zmien a doplnení, pričom dôvodil tým, že záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú.

21. Odvolací súd s poukazom v prvom rade na záujem maloletých detí, ako aj na ich nevyhnutné potreby, pričom tieto nároky maloletých detí v súlade so zákonom vyhodnotil súd prvej inštancie na základe návrhu matky na určenie výživného s poukazom na vyčíslenie nevyhnutných potrieb maloletých detí s dôrazom aj na tú skutočnosť, že maloletý Z. navštevuje 5. triedu základnej školy a má zvýšené výdaje z dôvodu, že musí zabezpečovať doučovanie pre maloletého Z., keďže trpí nedostatočnou koncentráciou. V súlade s uvedenými vykonanými dôkazmi súdom prvej inštancie, tento správne a v rozsahu svojich kompetencií rozhodol, a preto odvolací súd potom ako sa stotožnil s obsahom napadnutého rozhodnutia vo výrokoch II., III., IV., V. a VI. s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP so závermi súdu prvej inštancie sa stotožnil a rozhodnutie v týchto častiach výrokov napadnutých odvolaním odvolateľky - matky maloletých detí potvrdil.

22. Podľa názoru odvolacieho súdu všetky odvolacie námietky vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné, pretože sa nezakladajú na skutočnostiach, ktoré by v konaní ovplyvnili samotné rozhodnutie súdu prvej inštancie, resp. spôsobili to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie odvolací súd zmení, prípadne zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu sa vysporiadal s podstatnými dôvodmi, ktoré uvádza odvolateľka v odvolaní a tieto sú obsahom odôvodnenia súdu prvej inštancie, preto sa nebude opätovne k nim odvolací súd vracaať a tieto opakovať, nakoľko konanie pred súdom prvej inštancie a odvolacie konanie tvoria jeden celok.

23. Za daného stavu odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výrokoch II., III., IV., V. a VI. ako vecne správne potvrdil s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP, pričom dospel jednoznačne k záveru, že v konaní pred súdom prvej inštancie v žiadnom prípade nedošlo k porušeniu práv matky na spravodlivý proces, nakoľko bola vypočutá, mala právo predkladať dôkazy a podávať opravné prostriedky, čo v konaní využila. Súd prvej inštancie vykonal všetky potrebné dôkazy, tieto správne vyhodnotil a dospel k správne právnemu záveru, pričom svoje rozhodnutie zdôvodnil v zmysle § 220 ods. 1 CSP.

24. O trovách konania odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere 3 : 0 hlasov (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).